

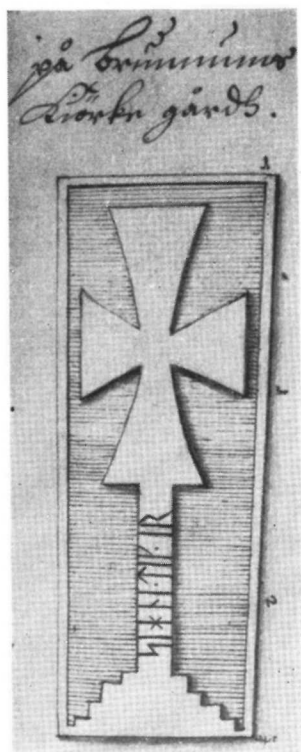

Fig. 121. Vg 84. Brunnhems sn (?), gamla kyrkogården. Efter teckning av Leitz.

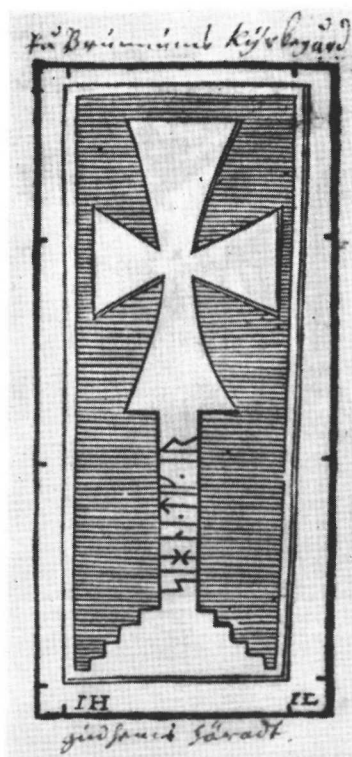

Fig. 122. Vg 84. Brunnhems sn (?), gamla kyrkogården. Efter träsnitt i Peringskiölds Monumenta (B 948).

Av J. Leitz' hand äga vi från början av 1670-talet en teckning (i Peringskiöld, *Monumenta* 9), sedermera i träsnitt återgiven i *Bautil* 948, av en gravsten med förmodad runinskrift. Teckningen och träsnittet bära påskriften »på Brunnhems kyrkogård». Samma sten avbildades 1687 av Ulf Christofersson under rubriken »På kyrkogården i Stenstorp». En teckning av Th. Ljunggren $\frac{2}{3}$ 1794 med påskriften »En huggen Sandsten på Stenstorps kyrkogård söder om kyrkan» visar, att stenen ännu vid denna tidpunkt fanns i behåll. Nu är den försvunnen och av H. Jungner förgäves eftersökt på platsen för Brunnhems gamla kyrka (i Brunnhems by), som jämte Stenstorps och S. Kyrketorps gamla kyrkor revs 1817 och ersattes med Stenstorps nya kyrka. Stenstorps gamla kyrka låg på en höjd 500 m. ÖNÖ om nuvarande kyrkan. Platsen markeras nu av en ruinkulle med en minnessten. 1947 eftersöktes stenen här förgäves bland byggnadssten och hållfragment, som ännu ligga i dagen.

Sandsten (enligt Ljunggren). Längd, beräknad efter bilden i *Bautil*, 1,65 m., bredd 0,70–0,60 m.

Inskrift (enligt Leitz' teckning):

sihni · tik · ir
5 10

Till läsningen: Christofersson och Ljunggren ha båda som säkra endast urskilt r. 1–5.

Följande tolkningsförslag har framställts av Jungner: *Signi tik er ...* »Välsigne Dig den (Dig skapade)!» Bland Jungners anteckningar finner man emellertid också uttrycket »Tvivelaktiga runor». En jämförelse med den förmodade runinskriften på gravstenen på Friggeråkers kyrkogård (B 941), som vid närmare granskning visat sig vara naturbildning, ger ett visst stöd åt detta omdöme; se s. 144.

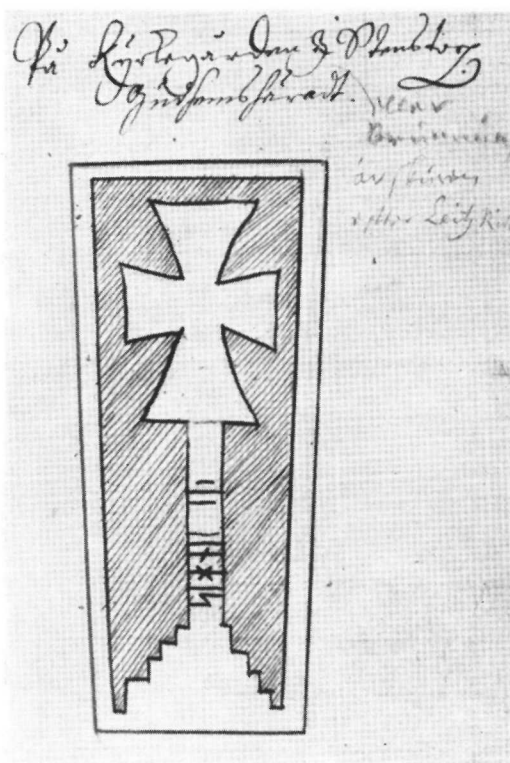

Fig. 123. Vg 84. Brunnhems sn (?), gamla kyrkogården.
Efter teckning av Christofersson.

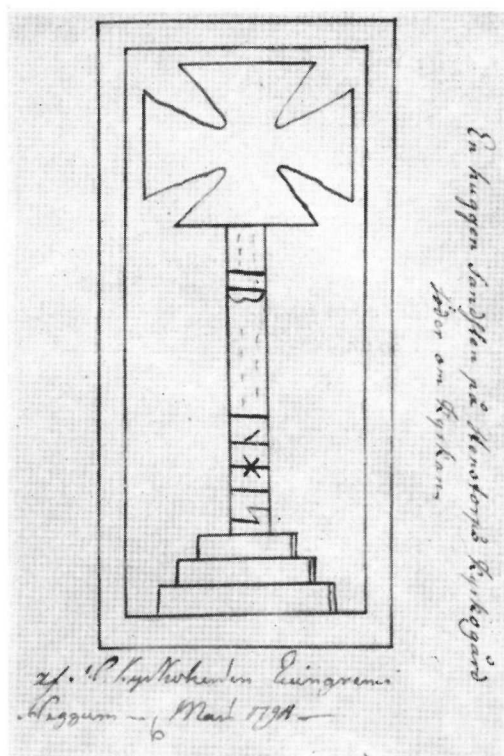

Fig. 124. Vg 84. Brunnhems sn (?), gamla kyrkogården.
Efter teckning av Ljunggren.

85. Dala sn, Stora Dala.

Pl. 68.

Litteratur: Skaraborgs läns Annonsblad ³⁰/₈ 1938; Handlingar 1938 i ATA.

»Angående Daala församling, så hafwer iagh medh flijt ransakat och effterfrågat om alt det som uthj Placatet påbiudes, och hafwer i sanning förnumet att här hafwa alldrig aff whrminness tijdh waret sedde någre steenar antingen medh Rune Bokstäfwer, andre gamble skrifter eller bilder vthugne», skriver kyrkoherden Ericus Christoph. Scarinius i sin den 23 febr. 1667 dagtecknade redogörelse för socknens fornminnen (*Ransakningarna*). Ända till år 1938 kände man icke heller från Dala sn andra runinskrifter än dem Per Tham på 1790-talet låtit inrista på trenne stenar vid Stora Dala säteri (se nedan).

I augusti 1938 påträffades emellertid Vg 85 i den på 1870-talet upplagda stenmuren vid »Dala domarsäte», som är beläget ett par hundra meter N om Stora Dala säteri, V om landsvägen mot Dala station. På stenens ristade yta kvarsitter murbruk, som visar, att den legat inmurad i en stenbyggnad.

Fragmentet står nu vid foten av en kalkstenspelare med ett solur, på den öppna platsen i parken vid Stora Dala, 50 m. NNV om manbyggnadens NV hörn och 40 m. Ö om muren mot den gamla kyrkplatsen i Dala.

Kalksten. Storlek 0,35 × 0,40 m.

Inskrift:

... haraldr iR . kik

... Haraldr ... [æft] iR kik ...

»... Harald ... efter kik ...»